

SECCIÓ DE MARIES DEL CALVARI; PROJECTE AJORNAT D'UN NOU PAS

A mitjans de l'any 1984, la llavors anomenada Pia Secció de Maries del Calvari, inicià un seguit d'activitats amb l'objectiu d'envigorir-la i aconseguir que la Secció esdevingués un dels puntals de la Germandat.

Una de les primeres actuacions, tal com s'indicà en el Butlletí Informatiu núm. 1 (desembre de 1984), fou l'adopció del color OR VELL com a propi de la Secció. Per primera vegada, durant la Setmana Santa del 1985, es lliuren els pitets i capuços d'aquest color juntament amb la nova bandera de la Secció beneïda durant el solemne acte que tingué lloc el Dimarts Sant d'aquell any. S'ha de fer esment ací que, malgrat l'alt cost d'ambdues peces de roba i el fet d'ésser d'adquisició voluntària, foren venudes totes les que s'havien confeccionat fet que, en part, venia a demostrar la inquietud renovadora que la secció de dones havia endegat.

Com a conseqüència d'aquest esperit de treball, sorgí la idea de construir un nou pas, projecte que ha calgut ajornar per les actuals vicissituds (Sant Miquel del Pla), però que, tots plegats, desitgem que ben aviat es pugui convertir en una realitat.

Durant aquests darrers anys i en aquestes mateixes pàgines, els nostres passos han estat tema sovintejat per a la realització d'articles, ara, amb aquestes línies, voldríem deixar constància del seguit d'actuacions que es dugueren a terme al voltant del projecte que pot representar la realització del quart pas.

Com ja hem indicat, ha estat gran l'activitat que la branca femenina de la Germandat ha desenvolupat. Entre d'altres han estat tasques pròpies d'ella el tenir cura de la roba que guarneix els passos; de les vestes propietat de la Germandat; dels estendards, banderes i guions que s'utilitzen durant la Setmana Santa; etc. etc. Tot això serví com a estímul per plantejar-se la possibilitat de construir un nou pas com a complement dels ja existents, dut i acompanyat per les Maries del Calvari.

Així doncs, la Junta de la Secció exposà la idea a la Junta de la Germandat la qual considerà que el projecte era molt interessant al temps que veia viable la seva execució a partir del plantejament presentat. Donant suport al projecte, es creà una comissió per tal que estudiés el pla, iniciant-se una sèrie d'actuacions que, cas d'haver-se dut a terme, haurien suposat el naixement d'un nou pas destinat a la iterada Secció de Maries del Calvari.

Malauradament aquesta iniciativa calgué deixar-la de banda, i no perquè els anhels i il·lusions de fer coses noves s'hagin esvaït, sinó perquè l'esforç de tota la Germandat s'ha de concentrar en l'obra que actualment està realitzant-se a l'Església de Sant Miquel del Pla i que, per les característiques de la nostra entitat, és una gegantina empresa.

La Junta de la Secció, encapçalada per les Sres. Amèlia Baixauli, M. Teresa Ximenis, Eulàlia Veà, Francesca Curto, Rosalia Saperas, Joana M. López, M. Carme Ferrer, Antònia León, M. Dolors Dols, Teresa Solé i M. José Casanova, es plantejà dos camins a seguir. El primer l'execució de l'obra i el segon l'obtenció dels cabdals necessaris per al seu pagament. Pel que fa a la primera part, tres eren els elements atenir en compte: la peanya, la roba i les peces escultòriques.

La peanya: Des d'un bon començament, es plantejà un pas per a ser dut a pes de braços pensant-se que aquest podria ser portat per membres de la pròpia Secció.

Em fou demanada la realització de l'estudi i esbós de la forma de la peanya, així com dels elements decoratius d'aquesta.

A partir dels passos Jesús de Natzarè i del Cirineu, com també de les diferents idees dels membres de la comissió, inicialment foren dos els dissenys realitzats. Un en el qual la peanya era duta per mitjà de barres i l'altre, seguint el sistema dels al·ludits passos, amb portants a

dins. Finalment semblà més adient el disseny que hom considera és tradicional a Tarragona.

La peanya de fusta (fig. 1), té una base rectangular de 288 x 188 cm. La secció dibuixa dos cossos, un de rectangular de 125 cm. d'alçada i l'altre trapezoïdal amb diferents nivells fins a completar l'altura dels 200 cm., punt més elevat de la peanya.

La part interior compta amb una sèrie d'obertures (de 28 x 30 cm.) destinades als portants (inicialment 10), distribuïdes asimètricament. A part dels 10 portants interiors, 4 més anirien en la part exterior amb corretges i ganxos.

El conjunt està sostingut per 6 potes, una a cada extrem i les altres dues, en el punt central del frontal i de la part posterior.

Quant a la decoració del fris intermedi, també de fusta, es realitzaren 6 dissenys, dos de tipus floral i els restants geomètrics. Uns prestaven més interès a l'aspecte estètic, altres a la funcionalitat i economia; però tots ells pensats per a una bona ventilació interior.

La decoració de la peanya es remata amb l'escut de la Germandat que, amb un nombre de 2, figura en el punt central de la cara davantera i de la posterior.

A finals de l'any 1985, dos industrials tarragonins, l'un ebenista i l'altre serraller, foren els encarregats de pressupostar aquests treballs.

La roba: Seguint amb la tradició del Natzarè, les figures del pas anirien vestides amb roba, possiblement de vellut, per tal de conferir al conjunt el clàssic bamboleig que proporciona aquella indiscutible majestuositat, bellesa i realisme.

El color de les vestidures de les imatges no es va arribar a triar donat que depenia bàsicament de la conjunció amb les figures i del criteri de l'escultor de les mateixes.

El faldó, hauria d'ésser del color, que com ja hem indicat al principi, caracteritza a la Secció o sia l'or vell. Un faldellí d'un altre color, que les proves efectuades apuntaren al negre, acabat amb serrells, borles i passamaneria, complementarien l'ornamentació.

Inicialment es pensà que el treball podia ser realitzat amb robes regies com el setí i el vellut. El cost total no arribà a calcular-se.

Les peces escultòriques: Hem deixat pel final la descripció de la part que pot ser considerada com a més interessant.

El conjunt de figures, havia de representar una situació que no desentonés amb els altres tres passos de la Germandat al temps que donés continuïtat, ja que el lloc de la Secció està entre la Secció d'Aspirants i els Confreres i per tant el nou pas s'hauria d'interposar entre els passos del Cirineu i el Natzarè.

El tema escollit per a ésser representa fou el «sofriment i tristor de la Verge Maria camí del Calvari», sent l'artista triat per tallar les peces, l'escultor tarragoní N'Eustaquí Vallès i Delmàs, home prou conegut que, com recordareu, va ésser el restaurador de les figures del pas Jesús Natzarè (fig. 2).

A partir d'aquesta idea, es realitzà un estudi del conjunt escultòric, conjunt format per dues talles de mida natural, una representant la Verge Maria i l'altra un àngel, amb una disposició ben original, que la vetllaria.

En aquests moments la maqueta que realitza l'autor i que representarà l'escena, és a punt d'acabar-se i esperem que ben prompte pugui presentar-se a la Junta, per la seva aprovació.

Financiació dels treballs: El fons per a cobrir les despeses de l'obra a realitzar estava previst aconseguir-lo a partir de dues vessants. La primera, les subvencions d'Organismes públics i/o d'Entitats Privades. La segona, l'organització d'actes i activitats per part de les membres de la Secció, algunes de les quals en el decurs del temps que ha transcorregut, ja han estat realitzades, existint avui en dia un petit fons destinat a l'esmentat projecte.

Desitjaríem que l'esforç que ha comportat aquesta brillant idea, no restés ocult per la llarga i costosa tasca que representa la restauració i condicionament de l'Església de Sant Miquel del Pla.

Adolf QUETCUTI i CARCELLER